

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Isus cel zbiciuit și batjocorit.

„Văzând Pilat, că nimic nu folosește, ci mai multă gălceavă se face, luând apă, și-a spălat mâinile înaintea poporului, zicând: nevinovat sunt de sângele acestui drept; voi veți vedea.” Și răspunzând tot poporul a zis: „sângele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri.” Atunci le-a slobozit lor pe Varava (care cu prilejul unei revoluții a ucis om), iară pe Isus batându-l, l'a dat să-l răstignească. Atunci ostașii dircătorului ducând pe Isus în divan (locul de judecată) adunat-au la dânsul toată mulțimea ostașilor; și desbrăcându-l, l'au imbrăcat cu haină roșie; și impletind cunună de spini, au pus-o în capul lui, și trestie în dreapta lui; și ingenunchind înaintea lui, își bateau joc de el, zicând: „bucură-te împăratul Jidovilor!” (Haina roșie, cununa de spini și trestia, cum și ingenuncherea înaintea lui Isus, sunt semne de batjocură. El a fost luat în răs, pentrucă a zis că e împăratul Jidovilor.) Și scuipind asupra-i au luat trestia și-l bateau peste cap. (Mat. 27, 24—30.)

Batera cu zbiciuri a celui osândit se făcea înainte de restignire. Osânditul era legat de un stâlp ce-i ajungea până în brâu, așa că spatele și pieptul putea să fie bătute cu zbiciuri fără pedecă. Zbiciul era făcut din curele și împletit cu sârme ce aveau la capete niște unghițe de fer, prin cari trupul celui condamnat se sfășia în chipul cel mai îngrozitor așa, că fâșiile de carne spânzurau a zdrențe de pe oasele lui. *Stâlpul*, de care a fost legat trupul lui Isus, împreună cu alte sfinte obiecte mai de de mult se păstra în Ierusalim pe dealul Sion. De prezent se găsește în capela bisericii sfântului Praxedes, unde se poate vedea prin o gratie de fer. Inscricția de pe capelă ne spune, că stâlpul a fost adus la Roma în anul 1223 de cătră

cardinalul Ioan Colonna, care a fost delegatul papei Honoriu III în Palestina la locurile sfinte. Este din marmoră sură în lungime cam de 60—70 cm. provăzut cu o verigă, de care se lega trupul osânditului.

Mântuitorul nostru Isus Hristos s'a arătat odată cu trupul său acoperit de sânge și sfâșiat de nenumăratele bătăi de zbiciuri sfintei Brigitta, când i-a îndreptat următoarele cuvinte: „Uite fiica mea și privește rănilile mele!” La ce sfânta îngrozită întreabă: „Doamne! Cine ți-a cauzat aceste răni?” Isus răspunse: „Toți aceia, cari desprețuiesc iubirea mea.”

Într'o noapte de Vinerea mare s'a împlinat în orașelul Löwen (ducatul Brabant,) că un cetățean cucernic a găsit înaintea unei cârciume pe un biet om sângerând din o mulțime de răni căzut la pământ. La întrebarea, că cine l'a chinuit într'un mod atât de crunt, a răspuns cu voce tremurătoare că oamenii, cari nesocotind sfânta Vinere a patimilor lui Hristos, își petrec aceasta sfântă noapte în crâșma vecină în beție și sudălmi. Cucernicul cetățean intră mânios și găsind acolo mai mulți oameni beți petrecând în joc de cărți, vorbe spurcate și sudălmi îngrozitoare, îi dogenește pentru faptul păcătos bătând până la sângerare pe nefericitul din stradă. Cei dogeniți par a se trezi pe o clipă spunând, că ei n'au bătut pe nime, la ce cucernicul i-i conduce la stradă și spre marea lor mirare, omul rănit nu se găsea nicăiri.

Acel cetățean cucernic acum a înțeles, că însuș Isus s'a arătat în chipul celui rănit vrând prin aceasta a descoperi, că bețivii, iubitorii de sudălmi și vorbe spurcate sunt asemenea acelor, cari au zbiciuit pe Hristos, și cauzează prin faptele lor necreștinești chiar așa mare durere inimii Lui preasfinte

ca și bătaia cu zbiciuri a călăilor, cari au sfâșiat carnea de pe trupul Lui preacurat. (Cantiprat. L. 1. 49.)

Să iubim

pe Domnul Nostru Isus Hristos!

PARTEA I.

(Urmare.)

§ 10. Iubind pe Isus, ne asigurăm Raiul.

Ce voește dela noi Isus? Voește, ca după ce l-am iubit pe pământ scurtă vreme în viața aceasta, să ajungem să-l iubim pe veci în Raiu. — De aceea dacă voim să iubim pe Isus, ceea ce înseamnă: dacă voim să facem voea lui Isus, ne asigurăm Raiul.

Acolo sus trebuie să se întregească și să se desăvârșească împreunarea noastră cu Isus, începută pe pământ. Acolo aceasta împreunare trebuie să se întărească în așa chip, încât orice neunire între noi și Isus să fie pentru totdeauna cu neputință. Acolo inima lui Isus trebuie să se mângăie în veci în noi pentru unirea cu El, atât de desăvârșită și statornică.

Și ce alta vom face în cer, decât aceea că ne vom mângăia împrumutat noi și Isus? Isus ne va mângăia pe noi făcându-ne să intrăm întru bucuria dumnezeirei sale; noi vom mângăia pe Isus, pentru că întru noi nu va mai fi nimica, ce să nu-i placă; ci în noi va fi tot aceea ce-i place și îl îndestulește. — În cer zidirea zice: *Isus al meu este cu totul pentru mine, și eu sunt cu totul al său.*

Așadară aceasta trebuie să fie năzuința noastră: să ne asigurăm Raiul. — Spre scopul acesta vom înconjură orice rău, adecă tot ce e păcat și scădere în lume; și vom face tot binele, deprinzând toate faptele bune, ce le putem deprinde. — În acest chip ne putem asigura cu adevărat Raiul, și cel ce astfel lucrează ca să-l dobândească, e cu neputință să-l piardă. — De aceea în fruntea tuturor gândurilor noastre să fie gândul de a ne asigura Raiul; toate celelalte gânduri să le socotim de a doua mână; și în asemănare cu însemnătatea ce o are acest gând, să fim deplin convinși, că toate celelalte gânduri nu au adevărată însemnătate. — Să băgăm bine de seamă să nu ne cuprindem prea mult cu alte gânduri, pentru cari

am putea pierde Raiul. — Isus Hristos ne spune limpede: *Ce va folosi omului, de ar dobândi lumea toată, iară sufletul său îl va pierde?!*

În lumea aceasta oamenii pun mare preț pe bani și pe averi, pe științe și pe învățatură, pe măiestrii, pe plăceri, desfătări și pe petreceri, și în zilele noastre se țin în mare vază interesele politice. — Mulți și foarte mulți pare că cred că ei s'au născut în lumea aceasta pentru aceste bunătați pământești; și dacă le-au dobândit acestea, ei cred că nu mai trebuie să cerce alte bunătați din ceealaltă lume. —

Intr'aceea ce se face în lume, ce se întâmplă? În lume este o moarte neîntreuptă... Acela își cumpăra casă, grădină, avere, le pune în rând, își împodobește casa, și apoi moare... Altul cumpără o moșie mare, o cultivă, o lucră vre-o câțiva ani, apoi moare. Un altul se face mare învățat, artist, măiestru — meșter mare, politician de mare nume, dar bieții de ei! toți mor fără' ca să ducă împreună cu ei nimica, ce le-ar putea folosi pentru ceealaltă viață! Deși moartea este lucrul cel mai urât și urgisit lumii, în lume este neîntreuptă moarte. — Aici în lume nu ne putem asigura nimica, din toate bunătațile ce ni le îmbie lumea, nici macar pentru scurtă vreme. — Să ne asigurăm așadară bunătațile din ceealaltă lume, să ne asigurăm Raiul, acesta e singurul lucru ce ni-l putem asigura, și asigurându-ne Raiul, totul este asigurat. —

Oh! dacă atâția inși cari mor din zi în zi, s'ar putea întoarce iarăși în lumea aceasta, după ce au văzut cum este starea în ceealaltă lume, nu ar mai fi atât de nebuni și neprcepuți încât să pună preț pe deșărtăciunile pământului, cum făcură până ce au fost în viață!!...

Noi, cari trăim încă în vremea din viața aceasta, fiindu-ne milă de atâtea amăgiri, ce și le fac atâția frați creștini, să ne asigurăm Raiul, unirea, împreunarea și împărtășirea vecinică cu Isus. Așa trebuie să facem, dacă iubim adevăratul nostru bine, dacă iubim pe Isus. —

§ 11. Iubind pe Isus, să iubim și pe Maria.

Vorbind despre Isus, nu se poate uita Maică-sa: preasfânta Fecioară Maria. — Precum cel ce înjură și suduie pe Isus, în aceeaș vreme vatămă, și pe Maria, așa cel ce binecuvântă pe Isus, în aceeaș vreme binecu-

vântă și pe Maria, pe cea binecuvântată între toate muierile, carea ne-a dat pe binecuvântatul fruct, rod al pântecelui ei: pe Isus. — Maria, Maica lui Dumnezeu — ne poate face mult bine, și apoi Ea și voește a ne face bine în vremea vieții noastre de pe acest pământ. — Deși dânsa este preasfântă, preacurată, preanevinovată, cu toate aceste Ea nu ne urește pe noi cei păcătoși, ci ne mângăie și ne ajută ca maică preaiubitoare; și mai pe sus de toate ne va ajuta în ceasul cel din urmă al vieții noastre, ca să facem o trecere bună la adevărata noastră patrie, care este împărăția lui Isus, unde vom putea zice cu tot dreptul: acum iubim pe Isus. —

Să nu uităm deci de Maica Domnului: de Maria. Să alergăm la dânsa în toate trebuințele și năcazurile noastre. — Să laudăm bunătatea sa, să cinstim sfințenia sa, să vestim și să preamărim măririle sale, să urmărim virtuțile sale. — Dacă în chipul acesta ne vom năzui să fim adevărați cinstitori ai Mariei, vom dobândi darul de a iubi pe Isus. Ea este Maica iubirei frumoase, și care poate fi iubirea frumoasă, dacă nu iubirea cătră Isus? Să nutrim așadar adevărata evlavie cătră Maica Domnului: Maria, și atunci vom putea zice de pe acumă că într'adevăr iubim pe Isus.

(Va urma.)

Din catehism.

76. Cum a pățimit Isus Hristos ?

Isus Hristos a pățimit de bună voie, nevinovat, din milă și iubire cătră noi.

Cuvântul dumnezeesc întrupându-se a luat adevărat trup omenesc din carne și trup cu simțăminte, trup sensibil ca al nostru și a luat adevărat suflet omenesc, cu voință liberă și cu inteligență. În acest trup a suferit Isus pentru noi.

Cuvântul a luat natură omenească supusă simțemintelor, durerei și stricăciunii.

În acest trup și cu aceasta natură omenească a trăit, a pățimit și a murit Isus pentru noi de bună voie.

A atârnat de voința liberă omenească a lui Hristos să suferă și să moară, a depins de la el ca să se dea liber morții și să plătească de bună voie prețul rescumpărării noastre stabilit de Dumnezeu.

De bună voie nu numai în acel înțeles ca nimeni nu ar fi putut lua viața lui, dacă el nu ar fi voit, dar și în acel înțeles că el nu era constrins printr'o hotărîre dumnezească de a lua asupra-i suferințele și a răbda moartea: „Pentru aceasta mă iubeste pe mine Tatăl, căci eu îmi pun sufletul meu, ca iarăș să-l iau.” (Ioan 10, 17)

Hristos a pățimit și a murit pentru noi din reverință și supunere față de tatăl, și dintr'o iubire nemărginită față de noi ca să ne rescumpere nu atât răbdarea suferințelor și a morții ci mai vârtos prin voința lui cu care s'a oferit Părintelui să suferă și să moară pentru noi, ne a rescumpărat pre noi, adecă ne-a eliberat din sclavia păcatului, și ne a făcut părtași iubirei lui Dumnezeu, și dând satisfacția pentru păcatele noastre, luând asupra sa pedeapsa păcatului: „Ca nu cu cele stricătoare precum argint și aur v'ați rescumpărat de petrecerea voastră deșartă tradițională, ci cu scumpul sânge a lui Hristos.” (Pe. I. 1. 18.)

Baia de sânge din Mexico.

Prelucrat și trad. de Patrițiu Birlea.

Mexico este o țară între America de Nord și Sud. Președintele republicii este om fără frica lui Dumnezeu cu numele Calles. Statele Unite din America voind să pună mâna pe Mexico au făcut propagânzi revoluționare, ca astfel să ajungă sub posesiunea lor. Ajungând președinte Calles un ateist adică tăgăduitor de Dumnezeu, ca să ducă în eroare lumea, că scopul lui este revoluția, ca apoi să meargă țara în proprietatea Statelor Unite — a pus vina pe catolicii din Mexico, a expropriat bisericile și averile lor, ca astfel preoții luptându-se pentru drepturile creștinești, să-i invinuiască, că catolicii fac revoluție. —

Au oprit s. liturgie, prohoadele religioase, cununiile în biserică, hainele preoțești.

Iată spre pildă un articol de lege dat din 14 Iunie 1926. Articol II. „Se conzideră de crimă dacă cineva face liturgie în haine bisericesti, sau dacă un preot dă cuminecătură, predică sau vorbește despre religie.”

a) Eu mor de bună voie și cu puterea mea înviez din morți.

Cu toate aceste preoții în case private, pe ascuns mărturisesc și cuminecă, cunună, pe credincioși. Dacă îi prind jandarmi, îi impușcă, sau îi pun la pușcărie. — Iată câteva întâmplări din suferințele catolicilor din Mexico, așa încât se pot numi aceste istorii „Băi de sânge.” —

— Greșala cea Mare. —

La gara Castor au deținut pe un preot catolic. A făcut o mare greșală, crimă. Într-o casă a cutezat a mărturisi și cumineca. Pentru aceasta trebuie pedepsit aspru.

Prima dată iau belit pielea de pe talpele picioarelor. Apoi i-sa tăiat degetele unu după altul. Nici atunci nu l'au putut convinge să se lepede de Isus. L'au bătut și mai departe, pânăce și-a dat sufletul. Numele preotului Iuan Leander Gracia. Mort în anul 1926.

Credincioșii preotului au voit să l' inmormânteze, dar nu li-s'a permis . . .

— E tare iubirea față de Isus. —

În luna lui Octombree a anului 1926 o întâmplare grozavă s'a ivit în orașul Colima. În grădina orașului erau spânzurate pe 5 arbori, 5 doamne din societatea înaltă.

Au fost pedepsite, căci au cutezat a propaga credința catolică. — Generalul Talamentesa dispus uciderea lor. . . .

— Lăsați-mă jos. —

Deoarece copilul a fost catolic bun, credința nu și-a negat-o, l'au spânzurat de degetele cele mari, așa încât ambele degete au fost zdrobite. Pe urmă copilul slăbit n'a fost în stare să rabde chinurile grozave, a strigat către călăi: Lăsați-mă jos, voiesc să Vă spun ceva!

L'au lăsat jos. De durerea cea mare și-a scuturat ambele mâini, apoi și-a aruncat carnea sfâșiată de pe degete, și spune soldaților: „Așa, acum prindeți de celelalte degete.” L'au spânzurat din nou, pe urmă îl impușcă . . .

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții,” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întroparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.

Calendar săptămânal.

24—30 Martie 1929.

24. Dumineca Floriilor (Ev. Ioan 12, 1.)
25. Luni Bunavestire (Ev. Luca 1. 24.)
26. Marți Arh. Gavril.
27. Mercuri. C. Matrona.
28. Joi. C. Ștefan.
29. Vinerea Patimilor.
30. Sâmbătă C. Ioan Scărar † 580.